

Eiropas Savienības
Padome

Briselē, 2019. gada 29. martā
(OR. en)

7955/19

Starpiestāžu lieta:
2019/0900(APP)

INST 96
PE 134
OMBUDS 4
JUR 165

PAVADVĒSTULE

Sūtītājs: Padomes Ģenerālsekretariāts

Saņemšanas datums: 2019. gada 25. marts

Saņēmējs: Delegācijas

Temats: Projekts Eiropas Parlamenta regulai, ar kuru nosaka noteikumus un vispārējos nosacījumus, kas reglamentē ombuda pienākumu izpildi (Eiropas Ombuda statūti), un atceļ Lēmumu 94/262/EOTK, EK, *Euratom*

Pielikumā ir pievienots minētais priekšlikums, ko Eiropas Parlaments ir pieņēmis 2019. gada 12. februārī.

2018/2080(INL)

2019/0900(APP)

Projekts Eiropas Parlamenta regulai, ar kuru nosaka noteikumus un vispārējos nosacījumus, kas reglamentē ombuda pienākumu izpildi (Eiropas Ombuda statūti), un atceļ Lēmumu 94/262/EOTK, EK, *Euratom*

EIROPAS PARLAMENTS,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 228. panta 4. punktu,

ņemot vērā Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 106.a panta 1. punktu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Padomes piekrišanu,

ņemot vērā Komisijas atzinumu,

saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Noteikumi un vispārējie nosacījumi, kas reglamentē ombuda pienākumu izpildi, būtu jāizstrādā saskaņā ar Līgumu par Eiropas Savienības darbību, jo īpaši tā 20. panta 2. punkta d) apakšpunktu un 228. pantu, Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas noteikumiem.
- (2) Jo īpaši Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pantā tiesības uz labu pārvaldību ir atzītas par Eiropas pilsoņu pamattiesībām. Savukārt hartas 43. pantā ir atzītas tiesības vērsties pie Eiropas Ombuda ar sūdzībām par Savienības iestāžu, struktūru, biroju un aģentūru pieļautām administratīvām kļūmēm. Lai minētās tiesības patiesi būtu spēkā un lai uzlabotu ombuda spēju veikt pamatīgu un objektīvu izmeklēšanu, ombuds būtu jānodrošina ar visiem instrumentiem, kas nepieciešami Līgumos un šajā regulā minēto pienākumu sekmīgai izpildei.

- (3) Eiropas Parlamenta Lēmums 94/262/EOTK, EK, *Euratom*¹ pēdējo reizi tika grozīts 2008. gadā. Līdz ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā 2009. gada 1. decembrī Savienībā tika noteikts jauns tiesiskais regulējums. Jo īpaši LESD 228. panta 4. punktā ir noteikts, ka Eiropas Parlaments, iepriekš prasot Komisijai sniegt atzinumu, kā arī saņēmis Padomes apstiprinājumu, drīkst pieņemt regulas, kas nosaka noteikumus un vispārējus nosacījumus, kuri reglamentē ombuda pienākumu izpildi. Tādēļ ir vēlams atcelt Lēmumu 94/262/EOTK, EK, *Euratom* un aizstāt to ar regulu atbilstoši pašreiz piemērojamajam juridiskajam pamatam.
- (4) Izstrādājot nosacījumus, saskaņā ar kuriem ombudam var iesniegt sūdzības, būtu jāievēro pilnīgas un vienkāršas bezmaksas piekļuves princips, nekādi neskarot īpašus ierobežojumus, kas attiecas uz jaunu vai vēl nepabeigtu tiesvedības gadījumu vai administratīvo procesu vienlaicīgu norisi.
- (5) Ombudam ir tiesības sniegt ieteikumus, ja ombuds uzskata, ka Savienības iestāde, struktūra, birojs vai aģentūra nepienācīgi piemēro tiesas nolēmumu.
- (6) Ir jānosaka procedūras, kas jāievēro gadījumos, kad ombuda izmeklēšana konstatē administratīvas kļūmes. Būtu jāparedz arī nosacījums, saskaņā ar kuru ombudam būtu pienākums katras gadskārtējās sesijas beigās iesniegt Eiropas Parlamentam visaptverošu ziņojumu.
- (7) Lai stiprinātu ombuda lomu, neskarot ombuda primāro pienākumu izskatīt sūdzības, būtu vēlams ombudam ļaut veikt izmeklēšanu pēc paša iniciatīvas, lai konstatētu atkārtotus vai īpaši nopietnus administratīvu kļūmju gadījumus un veicinātu labu administratīvo praksi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās.
- (8) Lai palielinātu ombuda rīcības efektivitāti, ombudam vajadzētu būt pilnvarotam pēc savas iniciatīvas vai pēc sūdzības saņemšanas veikt izmeklēšanu, kas uzskatāma par iepriekš veiktas izmeklēšanas turpinājumu, lai pārliecinātos, vai un cik lielā mērā attiecīgā iestāde, struktūra, birojs vai aģentūra ir ievērojusi sniegtos ieteikumus. Ombudam būtu arī jābūt pilnvarotam iekļaut ombuda gada ziņojumā Eiropas Parlamentam novērtējumu par sniegto ieteikumu ievērošanas līmeni un novērtējumu par Līgumos un šajā regulā minēto pienākumu izpildei ombudam pieejamo resursu pietiekamību.

¹ Eiropas Parlamenta Lēmums 94/262/EOTK, EK, *Euratom* (1994. gada 9. marts) par noteikumiem un vispārējiem nosacījumiem, kas reglamentē ombuda pienākumu izpildi (OV L 113, 4.5.1994., 15. lpp.).

- (9) Ombudam vajadzētu būt pieejamiem visiem ombuda pienākumu veikšanai nepieciešamajiem elementiem. Šajā nolūkā Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām ir jānosaka pienākums sniegt ombudam visu informāciju, ko ombuds tām prasa, neskarot ombuda pienākumus saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1049/2001 ¹. Piekļuvei klasificētai informācijai vai dokumentiem būtu jānotiek saskaņā ar noteikumiem, kas reglamentē konfidencialas informācijas apstrādi attiecīgajā Savienības iestādē, struktūrā, birojā vai aģentūrā. Iestādēm, struktūrām, birojiem vai aģentūrām, kas sniedz piekļuvi klasificētai informācijai vai dokumentiem, būtu jāinformē ombuds par to, ka šī informācija vai dokumenti ir klasificēti. Lai īstenotu noteikumus, kas reglamentē konfidencialas informācijas apstrādi attiecīgajā Savienības iestādē, struktūrā, birojā vai aģentūrā, ombudam būtu iepriekš jāvienojas ar attiecīgo iestādi, struktūru, biroju vai aģentūru par nosacījumiem, kas attiecas uz darbu ar klasificētu informāciju vai dokumentiem un cita veida informāciju, uz kuru attiecas pienākums neizpaust dienesta noslēpumu. Ja ombuds konstatē, ka prasītā palīdzība netiek sniegta, viņam būtu jāinformē Eiropas Parlaments, kuram būtu attiecīgi jāveic atbilstoši pasākumi.
- (10) Ombudam un ombuda darbiniekiem ir jānosaka pienākums neizpaust informāciju, ko viņi ir ieguvuši savu pienākumu izpildes gaitā. Taču ombudam būtu jāinformē kompetentās iestādes par faktiem, kas saskaņā ar ombuda viedokli varētu attiekties uz krimināltiesībām un kas ombudam tapuši zināmi veiktās izmeklēšanas gaitā. Ombudam vajadzētu būt arī iespējai informēt attiecīgo Savienības iestādi, struktūru, biroju vai aģentūru par faktiem, kas liek apšaubīt to darbinieku rīcību.
- (11) Būtu jāņem vērā nesenās izmaiņas, kas saistītas ar Savienības finanšu interešu aizsardzību pret noziedzīgiem nodarījumiem, jo īpaši Eiropas Prokuratūras izveidi ar Padomes Regulu (ES) 2017/1939 ², lai ombuds varētu tai sniegt visu informāciju, kas ir tā kompetencē. Tāpat, lai pilnībā ievērotu Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 48. pantā paredzēto nevainības prezumpciju un tiesības uz aizstāvību, būtu vēlams, lai ombuds, sniedzot Eiropas Prokuratūrai informāciju, kas ir tās kompetencē, paziņotu par šādu informācijas sniegšanu arī attiecīgajai personai un sūdzības iesniedzējam.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.).

² Padomes Regula (ES) 2017/1939 (2017. gada 12. oktobris), ar ko īsteno ciešāku sadarbību Eiropas Prokuratūras (EPPO) izveidei (OV L 283, 31.10.2017., 1. lpp.).

- (12) Būtu jāparedz sadarbības iespēja starp ombudu un tāda paša veida iestādēm dalībvalstīs saskaņā ar piemērojamiem valstu tiesību aktiem. Ir vēlams arī veikt pasākumus, lai ļautu ombudam sadarboties ar Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūru, jo šāda sadarbība var palīdzēt uzlabot ombuda pienākumu izpildes efektivitāti.
- (13) Eiropas Parlamentam ir jāieceļ ombuds Parlamenta sasaukuma perioda sākumā un uz šo pilnvaru laiku, izvēloties ombudu no personām, kas ir Savienības pilsoņi un sniedz visas vajadzīgās neatkarības un kompetences garantijas. Būtu jāizstrādā nosacījumi attiecībā uz ombuda pienākumu izpildes izbeigšanu, kā arī ombuda aizvietošanu.
- (14) Ombuda pienākumi būtu jāveic pilnīgi neatkarīgi. Ombudam, stājoties amatā, būtu jādod Tiesai svinīgs solījums. Būtu jāparedz nosacījumi attiecībā uz ombuda neatbilstību ieņemamajam amatam, atlīdzību, privilēģijām un imunitāti.
- (15) Būtu jāparedz noteikumi attiecībā uz ombuda mītni, kam jābūt Eiropas Parlamenta mītnei. Būtu jāparedz arī noteikumi ne tikai par ombuda sekretariāta, kas viņam palīdzēs, ierēdņiem un pārējiem darbiniekiem, bet arī par sekretariāta budžetu.
- (16) Ombudam ir jāpieņem šīs regulas īstenošanas noteikumi. Lai ombuda pienākumu izpildē nodrošinātu juridisko noteiktību un augstākos standartus, šajā regulu būtu jānosaka īstenošanas noteikumu minimālais saturs.

IR PIEŅĒMIS ŠO REGULU.

1. pants

1. Šajā regulā ir iekļauti noteikumi un vispārējie nosacījumi, kas reglamentē ombuda pienākumu izpildi ("Eiropas Ombuda statūti").
2. Ombuds rīkojas neatkarīgi no Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām, ievērojot ombudam ar Līgumiem uzticētās pilnvaras un pienācīgi ņemot vērā LESD 20. panta 2. punkta d) apakšpunktu un 228. pantu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pantu par tiesībām uz labu pārvaldību.
3. Līgumos un šajā regulā minēto pienākumu izpildes gaitā ombuds nedrīkst iejaukties tiesu izskatītās lietās, kā arī nedrīkst apšaubīt tiesas nolēmumu pamatotību vai tiesas kompetenci pieņemt nolēmumu.

2. pants

1. Ombuds palīdz atklāt administratīvas kļūmes Savienības iestāžu, struktūru, biroju un aģentūru darbībā, izņemot Eiropas Savienības Tiesu, kad tā pilda tiesu iestādes funkcijas, un attiecīgos gadījumos sniedz ieteikumus, lai tās novērstu. Ombudam nevar iesniegt sūdzību par citu iestāžu vai personu darbību.
2. Jebkurš Savienības pilsonis vai fiziska persona, kura dzīvo kādā dalībvalstī, vai juridiska persona, kuras juridiskā adrese ir kādā Savienības dalībvalstī, var tieši vai ar Eiropas Parlamenta deputāta starpniecību iesniegt ombudam sūdzību par administratīvām kļūmēm Savienības iestāžu, struktūru, biroju vai aģentūru darbībā, izņemot Eiropas Savienības Tiesu, kad tā pilda tiesu iestādes funkcijas. Tiklīdz ombudam ir iesniegta sūdzība, ombuds informē attiecīgo iestādi, struktūru, biroju vai aģentūru, ievērojot Savienības standartus datu aizsardzības jomā.
3. Sūdzībā skaidri norāda tās priekšmetu un sūdzības iesniedzēja identitāti. Sūdzības iesniedzējs var pieprasīt, lai sūdzība vai atsevišķas tās daļas tiktu izskatītas konfidenciali.
4. Sūdzību iesniedz trīs gadu laikā no dienas, kad sūdzības iesniedzējs ir ievērojis faktus, kas ir sūdzības pamatā, un pirms sūdzības iesniegšanas atbilstīgā veidā administratīvi vēršas attiecīgajās iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās.
5. Ombuds nosaka, vai sūdzība ietilpst ombuda kompetencē un, ja tā, — vai tā ir pieņemama. Ja

sūdzība neietilpst ombuda kompetencē vai nav pieņemama, ombuds pirms lietas slēgšanas var ieteikt sūdzības iesniedzējam to iesniegt kādai citai iestādei.

6. Ombudam iesniegtās sūdzības neietekmē pārsūdzības termiņus administratīvās lietās vai tiesā.
7. Ja ombuds attiecībā uz iesniegtajiem faktiem nepabeigtas vai pabeigtas tiesvedības dēļ deklarē, ka sūdzība nav pieņemama vai tās izskatīšana jāpārtrauc, tās izmeklēšanas rezultātu, kuru ombuds līdz attiecīgajam brīdim ir veicis, pilnībā reģistrē, neveicot tālākas darbības.
8. Ombudam var iesniegt sūdzības, kas attiecas uz darba attiecībām starp Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām un to ierēdņiem un pārējiem darbiniekiem, tikai tad, ja attiecīgā persona ir izsmēlusi visas iespējas iesniegt iekšējus administratīvus pieprasījumus un sūdzības, jo īpaši Padomes Regulā (EEK, *Euratom*, EOTK) Nr. 259/68¹ (“Civildienesta noteikumi”) izklāstīto Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu (un Savienības pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības) 90. pantā minētās procedūras, un ja ir beigušies termiņi, kad attiecīgajai iestādei, struktūrai, birojam vai aģentūrai bija jāsniedz atbilde; šis nosacījums neattiecas uz sūdzībām, kas saistītas ar seksuālas uzmākšanās gadījumiem.
9. Ombuds pēc iespējas ātri informē sūdzības iesniedzēju par darbībām, kas veiktas saistībā ar sūdzību.

3. pants

1. Ombuds vai nu pēc savas iniciatīvas, vai arī izskatot sūdzību, veic izmeklēšanas darbības, tostarp tādu izmeklēšanu, kas uzskatāma par iepriekš veiktas izmeklēšanas turpinājumu, ko ombuds uzskata par pamatotām, lai atklātu iespējamās administratīvās kļūmes Savienības iestāžu, struktūru, biroju un aģentūru darbībā. Ombuds rīkojas, nepieprasot iepriekšēju atļauju, un savlaicīgi informē attiecīgo iestādi, struktūru, biroju vai aģentūru par šādu rīcību. Iestāde, struktūra, birojs vai aģentūra ombudam var iesniegt noderīgus komentārus vai pierādījumus. Ombuds var arī lūgt, lai iestāde, struktūra, birojs vai aģentūra iesniedz šādus komentārus vai pierādījumus.

¹ OV L 56, 4.3.1968., 1. lpp.

2. Neskarot Ombuda primāro pienākumu, kas ir sūdzību izskatīšana, ombuds var pēc savas iniciatīvas veikt stratēģiskāka rakstura izmeklēšanu, lai konstatētu atkārtotus vai īpaši nopietnus administratīvās kļūmes pieļaušanas gadījumus, veicinātu labāko administratīvo praksi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un proaktīvi risinātu strukturālus jautājumus, kas saistīti ar sabiedrības interesēm un ir ombuda kompetencē.
3. Ombuds var iesaistīties strukturētā un regulārā dialogā ar Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām un organizēt sabiedriskās apspriešanas pirms ieteikumu sniegšanas vai jebkurā posmā pēc tam. Ombuds var arī sistemātiski analizēt un novērtēt attiecīgās iestādes, struktūras, biroja vai aģentūras progresu un sniegt turpmākus ieteikumus.
4. Savienības iestādes, struktūras, biroji un aģentūras sniedz ombudam visu informāciju, ko ombuds tām pieprasa, kā arī ļauj viņam piekļūt attiecīgajām lietām. Piekļuve klasificētai informācijai vai dokumentiem notiek saskaņā ar noteikumiem, kas reglamentē konfidencialas informācijas apstrādi attiecīgajā Savienības iestādē, struktūrā, birojā vai aģentūrā.

Iestādes, struktūras, biroji vai aģentūras, kas sniedz piekļuvi klasificētai informācijai vai dokumentiem, kā noteikts pirmajā daļā, pirms tam informē ombudu par to, ka šī informācija vai dokumenti ir klasificēti.

Lai īstenotu pirmajā daļā paredzētos noteikumus, ombuds iepriekš vienojas ar attiecīgo iestādi, struktūru, biroju vai aģentūru par nosacījumiem, kas attiecas uz darbu ar klasificētu informāciju vai dokumentiem.

Attiecīgās iestādes, struktūras, biroji vai aģentūras sniedz piekļuvi dalībvalstu izcelsmes dokumentiem, kuri ar likumu ir klasificēti kā slepeni, tikai pēc tam, kad ombuda dienesti ir ieviesuši atbilstīgus pasākumus un drošības pasākumus šādu dokumentu apstrādei, ar kuriem nodrošina līdzvērtīgu konfidencialitātes līmeni Regulas (EK) Nr. 1049/2001 9. pantā paredzētajam un saskaņā ar attiecīgās Savienības iestādes, struktūras, biroja vai aģentūras drošības noteikumiem.

Savienības iestāžu, struktūru, biroju un aģentūru ierēdņi un pārējie darbinieki pēc ombuda pieprasījuma apliecina faktus, kas attiecas uz notiekošu izmeklēšanu, ko veic ombuds. Viņi liecina savas iestādes, struktūras, biroja vai aģentūras vārdā. Tos turpina saistīt pienākumi, kas izriet no noteikumiem, kuri attiecas uz tiem. Ja viņu pienākums ir glabāt dienesta noslēpumu, to neattiecina uz informāciju, kas saistīta ar sūdzībām vai izmeklēšanām par personas

aizskaršanas vai administratīvas kļūmes gadījumiem.

5. Ombuds periodiski pārskata procedūras, kas saistītas ar Savienības iestāžu, struktūru, biroju un aģentūru administratīvo darbību, un pārbauda, vai tās spēj efektīvi novērst interešu konfliktus, garantēt objektivitāti un nodrošināt pilnīgu tiesību uz labu pārvaldību ievērošanu. Ombuds var visos līmeņos identificēt un izvērtēt iespējamus interešu konfliktu gadījumus, kas varētu būt administratīvas kļūmes, un šādā gadījumā ombuds sagatavo konkrētus secinājumus un informē Parlamentu par konstatējumiem attiecībā uz šo jautājumu.
6. Ciktāl to paredz valstu tiesību akti, dalībvalstu kompetentās iestādes pēc ombuda pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas steidzami iesniedz ombudam informāciju vai dokumentus, kas var palīdzēt atklāt administratīvas kļūmes Savienības iestāžu, struktūru, biroju vai aģentūru darbībā. Ja uz šādu informāciju vai dokumentu attiecas valsts tiesību akti, kas reglamentē konfidencialas informācijas apstrādi, vai noteikumi, kas liedz to sniegt, attiecīgā dalībvalsts var atļaut ombudam piekļūt šādai informācijai vai dokumentam ar nosacījumu, ka ombuds apņemas to izskatīt, vienojoties ar attiecīgo kompetento iestādi. Jebkurā gadījumā norāda dokumenta aprakstu.
7. Ja ombuds prasīto palīdzību nesaņem, ombuds informē Eiropas Parlamentu, kas veic atbilstīgus pasākumus.
8. Ja pēc izmeklēšanas ir konstatētas administratīvas kļūmes, ombuds informē attiecīgo iestādi, struktūru, biroju vai aģentūru, attiecīgā gadījumā sniedzot ieteikumus. Šādi informētā iestāde, struktūra, birojs vai aģentūra trīs mēnešu laikā nosūta ombudam detalizētu atzinumu. Ombuds pēc attiecīgās iestādes, struktūras, biroja vai aģentūras pamatota pieprasījuma var piešķirt minētā termiņš pagarinājumu, kas nepārsniedz divus mēnešus. Ja attiecīgā iestāde, struktūra, birojs vai aģentūra nesniedz atzinumu trīs mēnešu termiņā vai pagarinātajā termiņā, ombuds var izmeklēšanu pabeigt bez šāda atzinuma.
9. Ombuds nosūta ziņojumu attiecīgajai iestādei, struktūrai, birojam vai aģentūrai un, ja atklātās administratīvās kļūmes veids vai mērogs to prasa, arī Eiropas Parlamentam. Ziņojumā ombuds var sniegt ieteikumus. Ombuds informē sūdzības iesniedzēju par izmeklēšanas rezultātu, par attiecīgās iestādes, struktūras, biroja vai aģentūras atzinumu un par ombuda ziņojumā sniegtajiem ieteikumiem.

10. Vajadzības gadījumā saistībā ar izmeklēšanu par Savienības iestādes, struktūras, biroja vai aģentūras darbību ombuds pēc paša iniciatīvas vai pēc Eiropas Parlamenta uzaicinājuma var ierasties Eiropas Parlamentā uz sanāksmi visatbilstošākajā līmenī.
11. Pēc iespējas ombuds kopā ar attiecīgo iestādi, struktūru, biroju vai aģentūru meklē risinājumu, lai novērstu administratīvas kļūmes un apmierinātu sūdzību. Ombuds informē sūdzības iesniedzēju par ierosināto risinājumu un iesniedz tam arī attiecīgās iestādes, struktūras, biroja vai aģentūras komentārus, ja tādi ir saņemti. Ja sūdzības iesniedzējs to vēlas, viņš ir tiesīgs jebkurā posmā iesniegt ombudam savus komentārus vai papildu informāciju, kas nebija zināma sūdzības iesniegšanas laikā.
12. Katras gadskārtējās sesijas beigās ombuds iesniedz Eiropas Parlamentam ziņojumu par ombuda veikto izmeklēšanu rezultātiem. Ziņojumā ietver novērtējumu par ombuda ieteikumu ievērošanas līmeni un novērtējumu par ombuda pienākumu izpildei pieejamo resursu pietiekamību. Šiem novērtējumiem var veltīt arī atsevišķus ziņojumus.

4. pants

Ombuds un viņa darbinieki pieprasījumus publiskai piekļuvei dokumentiem, kas nav 6. panta 1. punktā minētie dokumenti, izskata saskaņā ar Regulā (EK) Nr. 1049/2001 paredzētajiem noteikumiem un ierobežojumiem.

Saistībā ar sūdzībām par publiskas piekļuves tiesībām dokumentiem, kurus izstrādājusi vai saņēmusi Savienības iestāde, struktūra, birojs vai aģentūra, ombuds pēc pienācīgas analīzes veikšanas un visu nepieciešamo apsvērumu izskatīšanas sagatavo ieteikumu attiecībā uz piekļuvi minētajiem dokumentiem. Attiecīgā iestāde, struktūra, birojs vai aģentūra atbild Regulā (EK) Nr. 1049/2001 paredzētajos termiņos. Ja attiecīgā iestāde neievēro ombuda ieteikumu sniegt piekļuvi dokumentiem, tā pienācīgi pamato savu atteikumu. Šādā gadījumā ombuds informē sūdzības iesniedzēju par pieejamajiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem, tostarp procedūrām, kas pieejamas, lai lietu nodotu Eiropas Savienības Tiesai.

5. pants

Ombuds regulāri novērtē attiecīgajās Savienības iestādēs, struktūrās un aģentūrās spēkā esošās politikas un procedūras saskaņā ar Civildienesta noteikumu 22.a pantu ("trauksmes celšana") un vajadzības gadījumā formulē konkrētus ieteikumus uzlabojumiem, lai nodrošinātu tādu ierēdņu vai pārējo darbinieku pilnīgu aizsardzību, kuri sniedz ziņas par faktiem saskaņā ar Civildienesta noteikumu 22.a pantu. Ombuds var pēc pieprasījuma konfidenciāli sniegt informāciju, objektīvus padomus un ekspertu norādījumus ierēdņiem vai pārējiem darbiniekiem par atbilstošu rīcību, ja pastāv Civildienesta noteikumu 22.a pantā minētie fakti, tostarp par Savienības tiesību aktu attiecīgo noteikumu darbības jomu.

Ombuds var arī uzsākt izmeklēšanas, pamatojoties uz informāciju, ko snieguši ierēdņi vai pārējie darbinieki, kuri ziņo par faktiem saskaņā ar Civildienesta noteikumu 22.a pantu un kuri var sniegt šādu informāciju konfidenciāli un anonīmi, ja aprakstītā prakse varētu liecināt par administratīvu kļūmi Savienības iestādē, struktūrā, birojā vai aģentūrā. Lai tas būtu iespējams, var atteikties no piemērojamajiem Civildienesta noteikumiem attiecībā uz slepenību.

6. pants

1. Ombudam un ombuda darbiniekiem, kam piemēro LESD 339. pantu un *Euratom* līguma 194. pantu, ir pienākums neizpaust informāciju vai dokumentus, kurus viņi iegūst izmeklēšanas gaitā. Neskarot 2. punktu, viņiem jo īpaši ir pienākums neizpaust nekādu slepenu informāciju vai saturu dokumentam, kas iesniegts ombudam, vai saturu dokumentiem, uz kuriem attiecas Savienības tiesību akti par personas datu aizsardzību, kā arī jebkādu informāciju, kas varētu kaitēt sūdzības iesniedzējam vai kādai citai iesaistītai personai.
2. Ja ombuds uzskata, ka izmeklēšanas gaitā atklātie fakti varētu attiekties uz krimināltiesībām, ombuds informē kompetentās valsts kompetentās iestādes, kā arī Eiropas Biroju krāpšanas apkarošanai un Eiropas Prokuratūru, ciktāl attiecīgā lieta ir to kompetencē. Vajadzības gadījumā ombuds informē arī Savienības iestādi, struktūru, biroju vai aģentūru, kurai ir pakļauts attiecīgais ierēdnis vai cits darbinieks un kura var piemērot 7. protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 17. panta otro daļu.

Ombuds var arī paziņot attiecīgajai Savienības iestādei, struktūrai, birojam vai aģentūrai par faktiem, kas liek apšaubīt tās darbinieku rīcības atbilstību, kā arī par jebkādu pastāvīgu darbību, kas kavē notiekošo izmeklēšanu.

Ombuds par šādiem paziņojumiem informē sūdzības iesniedzēju un citas attiecīgās personas, kuru identitāte ir zināma.

7. pants

1. Ombuds var sadarboties ar tāda paša veida iestādēm dalībvalstīs ar noteikumu, ka tiek ievēroti piemērojamie valsts tiesību akti.
2. Ombuda pienākumu ietvaros ombuds sadarbojas ar Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūru un citām iestādēm un struktūrām, vienlaikus izvairoties no to darbības dublēšanas.

8. pants

1. Ombudu ievēl un var atkārtoti iecelt amatā saskaņā ar LESD 228. panta 2. punktu.
2. Ombudu izvēlas no personām, kas ir Savienības pilsoņi ar pilnām pilsoņu un politiskajām tiesībām, kam ir visas neatkarības garantijas, kas nav bijuši valsts valdības locekļi vai Savienības iestāžu locekļi iepriekšējo trīs gadu laikā, kas atbilst viņa dalībvalstī tiesu varas amatam izvirzītajiem objektivitātes nosacījumiem un kam ir atzīta kompetence un pieredze ombuda pienākumu izpildei.

9. pants

1. Ombuds beidz pildīt Līgumos un šajā regulā minētos pienākumus vai nu pilnvaru termiņa beigās vai atkāpšanās vai atlaišanas gadījumā.
2. Izņemot atlaišanas gadījumu, ombuds paliek amatā, līdz amatā ir ievēlēts jauns ombuds.
3. Priekšlaicīgas pienākumu izbeigšanas gadījumā jaunu ombudu uz atlikušo Eiropas Parlamenta sasaukuma laiku ieceļ triju mēnešu laikā pēc amata vietas atbrīvošanās. Līdz jauna ombuda ievēlēšanas brīdim steidzamus jautājumus, kas ietilpst ombuda kompetencē, risina 13. panta 2. punktā minētā galvenā atbildīgā persona.

10. pants

Ja Eiropas Parlaments plāno pieprasīt ombuda atlaišanu saskaņā ar LESD 228. panta 2. punktu, pirms šāda pieprasījuma tas uzklausā ombudu.

11. pants

1. Pildot Līgumos un šajā regulā minētos pienākumus, ombuds rīkojas saskaņā ar LESD 228. panta 3. punktu. Ombuds atturas no jebkādas rīcības, kas nav savienojama ar viņa pienākumu būtību.
2. Stājoties amatā, ombuds Tiesas plēnumā dod svinīgo solījumu, ka Līgumos un šajā regulā minētie pienākumi tiks pildīti ar pilnīgu neatkarību un objektivitāti un ka pienākumi, kas radīsies amata pilnvaru termiņā un pēc tā, tiks pilnībā ievēroti. Svinīgais solījums jo īpaši ietver pienākumu izturēties godprātīgi un diskrēti attiecībā uz konkrētu amatu vai priekšrocību pieņemšanu pēc pilnvaru termiņa beigām.

12. pants

1. Ombuda pilnvaru laikā ombuds nedrīkst uzņemties citus politiskos vai administratīvos pienākumus vai citus amatus par atalgojumu vai bez tā.
2. Darba samaksas, piemaksu un pensijas ziņā ombudu pielīdzina Eiropas Savienības Tiesas tiesnesim.
3. Ombudam un ombuda sekretariāta ierēdņiem un pārējiem darbiniekiem piemēro 7. protokola 11. līdz 14. pantu un 17. pantu.

13. pants

1. Ombudam piešķir pienācīgu budžetu, kas ir pietiekams, lai nodrošinātu ombuda neatkarību un Līgumos un šajā regulā minēto pienākumu izpildi.

2. Ombudam palīdz sekretariāts, un viņš ieceļ tā galveno atbildīgo personu.
3. Ombudam būtu jācenšas panākt dzimumu paritāti ombuda sekretariāta personālsastāvā.
4. Ombuda sekretariāta ierēdņiem un pārējiem darbiniekiem piemēro tos pašus noteikumus, ko Savienības ierēdņiem un pārējiem darbiniekiem. To skaitu katru gadu apstiprina budžeta procedūras ietvaros, un tas ir atbilstīgs ombuda pienākumu un darba slodzes pienācīgai izpildei.
5. Savienības un dalībvalstu ierēdņus un pārējos darbiniekus, kas iecelti darbam ombuda sekretariātā, norīko dienesta interesēs un tiem garantē automātisku atjaunošanu amatā sākotnējā iestādē, struktūrā, birojā vai aģentūrā.
6. Jautājumos, kas attiecas uz ombuda darbiniekiem, ombudam ir tāds pats statuss kā iestādēm Civildienesta noteikumu 1.a panta izpratnē.

14. pants

Ombuds novērtē spēkā esošās procedūras, lai novērstu jebkāda veida aizskarošu izturēšanos Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās, kā arī mehānismus, kas paredzēti, lai sodītu atbildīgos par šādu izturēšanos. Ombuds sagatavo attiecīgus secinājumus par to, vai šādās procedūrās ir ievēroti proporcionālitates, atbilstības un enerģiskas rīcības principi un vai tās nodrošina efektīvu aizsardzību un atbalstu cietušajām personām.

Ombuds savlaicīgi pārbauda, vai Savienības iestādes, struktūras, biroji un aģentūras ir adekvāti izskatījušas jebkura veida aizskarošas izturēšanās gadījumus, pareizi piemērojot procedūras, kas ir paredzētas saistībā ar sūdzībām šajā jomā. Ombuds sagatavo attiecīgus secinājumus par šo jautājumu.

Ombuds sekretariātā ieceļ amatā personu vai izveido struktūru, kam ir īpašas zināšanas jautājumos par aizskarošu izturēšanos un kas spēj savlaicīgi novērtēt, vai visu veidu aizskarošas izturēšanās gadījumi, tostarp seksuālas uzmākšanās gadījumi, Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās tiek izskatīti pienācīgi, un vajadzības gadījumā var sniegt konsultācijas to ierēdņiem un pārējiem darbiniekiem.

15. pants

Ombuda mītne ir Eiropas Parlamenta mītne.

16. pants

Visa veida saziņa ar dalībvalstu pārvaldes iestādēm saistībā ar šīs regulas piemērošanu notiek ar dalībvalstu pastāvīgo pārstāvniecību Savienībā starpniecību.

17. pants

Ombuds pieņem šīs regulas īstenošanas noteikumus. Tie atbilst šai regulai un ietver noteikumus vismaz par šādiem aspektiem:

- a) sūdzības iesniedzēja un attiecīgās iestādes, struktūras, biroja vai aģentūras procesuālās tiesības;
- b) aizsardzības nodrošināšana ierēdņiem vai pārējiem darbiniekiem, kas ziņo par seksuālas uzskatāmības gadījumiem un Savienības tiesību aktu pārkāpumiem Savienības iestādēs, struktūrās, birojos vai aģentūrās saskaņā ar Civildienesta noteikumu 22.a pantu (“trauksmes celšana”);
- c) sūdzības saņemšana, apstrāde un izskatīšanas slēgšana;
- d) izmeklēšana pēc ombuda iniciatīvas;
- e) papildu izmeklēšana; un
- f) informācijas vākšanas darbības.

18. pants

Lēmumu 94/262/EOTK, EK, *Euratom* atceļ.

19. pants

Šī regula stājas spēkā nākamā mēneša pirmajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

...

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs*